

Hazánk

A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA • ALAPÍTVÁ 1945-BEN • 2022. JÚLIUS

Orbán Viktor a Fidesz és a KDNP együttes frakcióülésén: Megvédjük Magyarországot!

Az elhúzódó háború miatt kialakult európai gazdasági válságról, a háborús inflációról és az energiaárak alakulásáról adott tájékoztatást a Fidesz- és a KDNP-frakciónak Orbán Viktor miniszterelnök július 11-én a parlamentben – közölte Havasi Bertalan, a miniszterelnök sajtófőnöke. A kormányparti képviselőkkel folytatott szokásos konzultációja keretében Orbán Viktor hangsúlyozta: válság idején is megvédjük a munkahelyeket, a családokat, a nyugdíjasokat és a rezsiszökkentést. „Ezért dolgozunk a következő hónapokban is” – mondta a miniszterelnök.

A miniszterelnök (középen) az elhúzódó háború miatt kialakult európai gazdasági válságról, a háborús inflációról és az energiaárak alakulásáról adott tájékoztatást a Fidesz- és a KDNP-frakciónak. A képen balról Balla György, a Fidesz frakcióvezető-helyettese, Simicskó István (balról a második), a KDNP képviselőcsoportjának vezetője, jobbról pedig Kocsis Máté, a Fidesz frakcióvezetője (Fotó: MTI / Miniszterelnöki Sajtóiroda / Fischer Zoltán)

Megújult a Hazánk

Kedves Barátaim!

Az 1945-ben alapított kereszténydemokrata újság, a HAZÁNK megújult változatát tartják kezükben. Igyekeztünk a hagyományos elemeket megtartva mai igényeknek megfelelően formálni a lapot.

A külső megújítása mellett az újság sajátosságait szem előtt tartva alakítjuk a tartalmát. Egy havonta megjelenő lap nem alkalmas friss hírek közlésére, viszont a vezető politikusok tevékenységének bemutatására, a helyi események ismertetésére és tartalmas írások közlésére igen.

Az elektronikus változat – az előző számokkal együtt – megtalálható az MKDSZ honlapján (mkdsz.hu/kategoria/hazank).

Politikai családunk minden tagját köszöntve:

Harrach Péter

Vejkey Imre: Provokálják a keresztény közösségeket

Véget ért a per: a Kúria kimondta, hogy a Népszava karikatúrája a keresztény közösségeket sérti. Vejkey Imrével, a KDNP országgyűlési képviselővel, pártügyessel (*képünkön*) beszélgett a Vasárnap.hu.

– Egy másfél éves történet ért véget a napokban. Hogyan zárult a Népszava hírhedt karikatúrája esetében a bírósági eljárás?

– Pápai Gábor karikaturista készített egy Jézus Krisztust gyalázó karikatúrát, amely valóban a Népszavában jelent meg. Ezzel szemben indítottam – mint magánember – a keresztény közösségek védelme érdekében pert. Egyrészt keresetet adtam be a készítő ellen, másrészt pedig a megjelentető Népszavával szemben, tettem mindezt azért, mert a kép sértette a keresztény embereket. Abban a perben, ami a Népszavával szemben folyt, a bíróság felhívott hiánypótlásra, mégpedig a tekintetben, hogy mi alapján gondolom, hogy létezik keresztény közösség Magyarországon, amely védelemre szorul.

– Mít tudott erre válaszolni?

– Szent István királytól visszamenőleg nyolc oldalban kifejtettem a bíróság számára, hogy Magyarország több mint ezer év óta egy keresztény ország. Tisztelet illeti meg a hazai keresztény közössé-

geket. Maga a per rendkívül érdekes volt: első fokon a Fővárosi Törvényszéken a bírónő úgy vélte, hogy ez a karikatúra egy jópofa vicc csupán. Azt is hozzátette, hogy a keresztények ne legyenek fafejűek, hanem legyen humorérzékük.

Holott ezt a képet nem csak én tartottam sértőnek, körülbelül 30 ezer támogatói aláírás gyűlt össze ebben a témakörben, amelyre az volt a válasza, hogy ez nem is olyan sok egy 10 milliós országban. Fel voltam háborodva ezen a hozzáálláson és az egész eljáráson. Másnap reggel Veres András, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke keresett telefonon, aki tájékoztatott támogatásáról. Még aznap a Magyar-

országi Egyházak Ökumenikus Tanácsa, az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség és a Magyarországi Muszlim Egyház is kiállt amellett, hogy ez egy bántó alkotás. Ez egy óriási, szinte példa nélküli egyházi összefogás volt Magyarországon. Nyilatkozatukkal együtt nyújtottam be a fellebbezésemet.

– Hogyan folytatódott tovább a per?

– Első fokon a Népszavának, végül azonban a jogerős ítéletben nekünk adtak igazat, de ebbe a Népszava nem nyugodott bele, és rendkívüli perorvoslattal, felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amely végül kimondta, hogy bizony ez a karikatúra a keresztény közösségeket sérti.

– Nyugat-Európában voltak hasonló esetek. Korunkban miért lehet gúny tárgy a keresztény hit?

– Azért, mert egyesek semmibe veszik a keresztény közösségnek az érzelmeit, és provokálnak bennünket, hívőket. Gondoljunk csak arra, hogy a Nemzetközi Újságíró Szövetség és a Magyar Újságírók Országos Szövetsége kitüntetéssel adott Pápai Gábornak éppen erre, a vitatott karikatúrájáért. Mi más ez, ha nem bosszantás? Engem pedig a Nemzetközi Újságíró Szövetség központjában, Genfben két-három hónapig szegyenfalra tűztek. Mondván, hogy én vagyok az, aki akadályozza a szólásszabadságot – azzal, hogy kiálltam Jézus Krisztus mellett.

– Tényleg van egy ilyen szegyenfal?

– Van, erről még értesítést is küldtek, hogy felkerültem oda. Nem sokat kellett várni, egy másik kereszténydemokrata politikustársam, Azbej Tristan is megkapta ezt a „kitüntetést”. De nincs miért aggódnunk ezen, hiszen ha kiállunk Jézus Krisztus igazsága mellett – és azért szegyenfalra kerülünk –, az végül is büszkeséggel tölthet el bennünket.

■ Tóth Gábor (*Vasárnap.hu*)

Mi a kormány válasza az energiaválságra? – kérdezte Aradszki András a parlamentben

Aradszki András, a KDNP képviselője (*képünkön*) az Országgyűlés július 4-ei ülésén azonnali kérdésében arról beszélt: a háború és az Oroszországgal szembeni szankciók hatásaként Európát komoly energiaválság sújtja. Brüsszel a szankciós politikában is egy szuperállam diktátumát próbálja a tagállamokra erőltetni, és Magyarország szerencséje, hogy olyan kormánya van, amely képes a nemzeti érdekeket érvényesíteni az energiaellátásban, míg a

magyar ellenzék nem tudja vagy nem akarja felvállalni az energiaellátás biztonságáért a konfliktusokat.

Menczer Tamás államtitkár válaszában kiemelte: a kormány sosem volt híve a szankciós politikának, de az első öt szankciós csomagot elfogadta az „egység miatt”. A magyar érdekek megfelelően sikerült elérniük, hogy a vezetőkes szállítás kivételt képezzen az üzemanyag-szankciónál. A gáz lesz következő, de azzal

kapcsolatban „tárgyalni sem vagyunk hajlandók” szankciókról – mondta.

Viszonzásában Aradszki András azt mondta, Magyarország az elmúlt években sokat tett energiaellátásának biztonságáért, és nem a kormányon múlott a függése az orosz gáztól. Menczer Tamás válaszában kiemelte: a magyarországi gázfelhasználás 85 százaléka orosz gáz, és „ez nem a mi hibánk, mi a diverzifikációs munkát elvégeztük”.

Simicskó István: Nem a szankciók jelentik a megoldást

Simicskó István, a KDNP frakcióvezetője (képünkön) az Országgyűlés július 11-ei ülésén napirend előtt arról beszélt: megjósolni sem lehet, meddig zajlik még az orosz-ukrán háború, és nem tudni azt sem, meddig tartanak a káros gazdasági hatásai.

A háború mellett az elhibázott brüsszeli szankciós politikai is nehezíti a helyzetet, kérdés, milyen hatása lesz az energiaellátásra – fogalmazott felszólalásában a kereszténydemokrata képviselőcsoport vezetője.

Simicskó István közölte: Magyarország folyamatosan a béke mellett áll ki, de Brüsszel újabb és újabb szankciókban gondolkodik, pedig Oroszország hatékonyan kezeli a szankciókat, ezek a lépések nem fogják a háborús céljai feladására kényszeríteni. Európa ezzel a politikájával csak vesztes lehet – jelentette ki. Hozzátette: most egy újabb ötlet merült fel, a gázembargó, de nem lehet engedni, hogy a magyar családok fizessék meg a háború árát, a szankciók nem jelentenek megoldást.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úgy válaszolt, hogy Magyarország kormánya még csak tárgyalni sem hajlandó a gázembargó kérdéséről. A tárcavezető kifejtette: a tavalyi év végén fordult elő először, hogy az árak kérdését háttérbe szorította annak fölvetése, lesz-e elég energiahordozó. „Most sajnos szintén egy hasonlóan nehéz helyzetben vagyunk”, mert az Európába Oroszországból irányuló gázszállítások rendkívüli mértékben csökkentek, ráadásul a földgáz ára olyan mértékben növekedik, hogy az az európai gazdaságokat térdre tudja kényszeríteni – fogalmazott.

Szijjártó Péter közölte: a Magyarországra irányuló földgázszállítások tekintetében a szállítás súlypontja áttevődik a déli útvonalra. Magyarországra egy nap alatt mintegy 30 millió köbméter földgáz érkezik, ennek több mint a fele a déli szállítási útvonalon, tehát Törökországon, Bulgárián és Szerbián keresztül – magyarázta. A kormány döntött arról, hogy a hosszútávú szerződéseken felül is vesz földgázt, annyit, amennyit fizikailag a fűtési szezon kezdetéig be tudnak tárolni a magyarországi földgáztárolókba.

Méltányos bér a katonáknak, rendőröknek, határvadászoknak

Méltányos bért ígért a katonáknak, rendőröknek és határvadászoknak július közepén tartott budapesti sajtótájékoztatóján Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter és Rétvári Bence, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP alelnöke.

Mindketten felidéztek, hogy az elmúlt időszakban a rendvédelmi és a honvédelmi ágazatban is történtek illetményfejlesztések, és fegyverpénzt is adtak.

Rétvári Bence kifejtette: a szomszédban dúló háború, a világszerte tapasztalható gazdasági nehézségek azt vetítik előre, hogy fokozódni fog a migrációs nyomás, és ennek kezelésében fontos szerepük lesz a rendvédelmi szerveknek, köztük a most felállítandó határvadász ezrednek. Kiemelte, hogy nemcsak az illegális migránsok száma nő, hanem a fegyvercsempészek is egyre erőszakosabbak. Pár napja az ország déli határától nem messze „bandaháború” dúlt. Ezért fontos, hogy a határvadászok védjék meg a déli határt, az odavezényelt rendőrök pedig eredeti szolgálati helyükön védjék a magyar emberek biztonságát.

A határvadászok feladata lesz a déli és az uniós külső határok védelme, lesz fegyverhasználati, igazoltatási, előállítási joguk is. A határvadászok kiképzésük alatt 300 ezer, utána 400 ezer forintos illetményt kapnak.

Rétvári Bence azt is elmondta, hogy a rendőröknek is „érezhetően magasabb” fizetést kínál a kormány. Ők szeptember elsejétől újabb béremelésben részesülnek, a tiszthelyetteseknél ez átlagosan 30-44 százalékos, a tiszteknél 18-25 százalékos növekedést jelent majd. Így szeptembertől a pályakezdő tiszthelyettesek az eddigi 267 ezer forint helyett 384 ezer forintos, a pályakezdő tisztek az eddigi 393 ezer forint helyett 510 ezer forintos illetményt kapnak.

Mindezt meg kell tenni, mert – ahogy a világ többi országában – Magyarországon is felértékelődött a biztonság. A háborúk korszakában sok a bizonytalanság. A magyar kormány feladata a biztonság erősítése – jelentette ki a Belügyminisztérium miniszterhelyettese.

Szalay-Bobrovniczky Kristóf is hangsúlyozta, hogy a szomszédos Ukrajnában „egy véres, szünni nem akaró” háború van és a déli határon is folyamatosan növekszik a nyomás. Ezért a napokban utasítást adott, hogy a Magyar Honvédség készenlétét növeljék. Fontos, hogy a katonák a koronavírus-járvány elleni védekezés során a kórházakban, valamint az illegális migráció miatt a déli határon ellátott feladataiktól visszatérhessenek a gyakorlótérre, készülhessenek a „katona szakma legmagasabb szintű folytatására” – fogalmazott.

Azt mondta: fontos, hogy a katonák is az előttük álló feladatokkal arányos illetményben részesüljenek; az illetményüket két lépcsőben, szeptemberben, majd 2024 januárjában emelik újra. Ezek nyomán egy kezdő közkatona jelenlegi 280 ezer 343 forintos illetménye szeptembertől 399 ezer 180 forintra, 2024 januárjától 439 ezer 098 forintra, míg egy kezdő őrmester illetménye a jelenlegi 375 ezer 064 forintról szeptembertől 421 ezer 834 forintra, 2024 januárjától 509 ezer 287 forintra emelkedik – ismertette a honvédelmi miniszter.

„A békéhez erő kell” – jelentette ki Szalay-Bobrovniczky Kristóf, hozzátéve: „a katonák számíthatnak Magyarország kormányára, a magyar emberek pedig számíthatnak a Magyar Honvédségre”.

Juhász Hajnalka: A béke Európa legnagyobb közös kincse

Juhász Hajnalka, a KDNP országgyűlési képviselője (*képünkön*) az Európa jövőjéről szóló uniós vitát összegezve július 4-én napirend előtt az Parlamentben azt mondta: a kormányoldal kiáll Európa egysége mellett és továbbra is a párbeszéd híve.

Hangsúlyozta: a legnagyobb közös kincs Európában a béke, ezért azonnali tűzszünetre és a béketárgyalások megkezdésére van szükség. Úgy vélte: Európa jövője nem több unióval, hanem okosabb Európai Unióval valósítható meg. Kiemelte: egy erős EU-hoz erős nemzetállamokra van szükség.

Réppassy Róbert, az igazságügyi tárca államtitkára elmondta: az Európa jövőjéről szóló vitában a magyarok nemet mondtak az európai birodalomépítési törekvésekre. Az integráció eszköz és nem öncél – szögezte le az államtitkár, aki szerint a döntéseket a megválasztott vezetőknek kell meghozni, nem pedig NGO-knak vagy uniós szervezeteknek.

Az államtitkár fontosnak nevezte az európai emberek életmódjának és Európa keresztény gyökereinek védelmét is, valamint felhívta a figyelmet arra, hogy az EU védelmi szuverenitásának erősítésére is szükség van.

Rétvári Bence: Bármikor lehet igényelni a nyári gyermekétkeztetést

Bármikor lehet igényelni a szünidei gyermekétkeztetést, a támogatás nincs időhöz, csak vagyoni helyzethez kötve – mondta a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP alelnöke a közelmúltban az M1 aktuális csatornán.

Rétvári Bence emlékeztetett: a kormány már korábban 54-ről 70 napra növelte a szünidei gyermekétkeztetésre igényelhető napok számát. Ugyanakkor megváltozott a rendszer is, hiszen az a család igényelheti ezt a lehetőséget, ahol (a gyermekeket is beleszámolva) az egy főre eső jövedelem nem éri el a nettó 172 ezer 900 forintot. Ez körülbelül 100 ezer embert jelent.

„Azok számára, akik ezt igénylik, a nyár folyamán – akár egyik hétről a másikra – a lehetőség nyitva áll, és soha egyetlen településnek sem mondtuk, hogy ezt nem finanszírozzuk, mert nincs forrás” – fogalmazott Rétvári Bence.

Elmondta, hogy az elmúlt években három olyan kormányzati támogatásra is lehetett jelentkezni, amely az önkormányzati, tehát az iskolákra, óvodákra, bölcsődékre és szociális intézményekre főző konyhák megújítását célozták. Elhangzott, hogy 2015 óta 480 önkormányzat konyhája újult meg.

Rétvári Bence hangsúlyozta: míg 2010-ben 600 millió forintot költöttek arra, hogy minden diák hozzájusson az egészséges ételkészítéshez, most ez az összeg eléri a hatmilliárd forintot. Ebből a pénzből mintegy félmillió gyerek kaphat gyümölcsöt, zöldséget, valamint tejet, tejterméket az iskolákban.

Hollik István: Ha a baloldalon múlna, ma mindenki piaci árat fizetne az energiáért

A Fidesz–KDNP kommunikációs igazgatója július közepén közzétett videójában hangsúlyozta: ez EU Oroszország elleni szankciós csomagja az európai gazdaságot kényszerítette térdre.

Hollik István azt mondta, hogy az orosz-ukrán háború mindenkit érint: egész Európát, benne Magyarországot is. A háború véget vetett a korábban megszokott életünknek, és ma mindenért küzdenünk kell, amit korábban természetesnek vettünk – hangsúlyozta. Hozzátette: a háború miatt az energia ára a többszörösére emelkedett, az európai szankciós politika pedig visszafelé sült el, hiszen elsősorban nem Oroszországot, hanem az európai gazdaságot kényszerítette térdre.

„Ebben a helyzetben a legnagyobb felelőtlenség az, amit a baloldal képvisel, ők ugyanis ebben a nehéz helyzetben teljesen eltörölnék a rezsicsökkentést, és ezzel rázúdítanák a piaci árakat a magyar emberekre” – fogalmazott a kommunikációs igazgató.

„A kampányban Márki-Zay Péter miniszterelnök-jelölt

többször is elmondta, hogy a rezsicsökkentést nem szeretné fönntartani. Gyurcsány Ferenc, a baloldal vezetője a rezsicsökkentést hülyeségnek nevezte, ma reggel pedig a baloldal köztársaságielnök-jelöltje, Róna Péter azt nyilatkozta, hogy nem kell az ársapka, nem kell a rezsicsökkentés, a piaci árakhoz kell alkalmazkodni” – mondta Hollik István.

A kommunikációs igazgató szerint ez tiszta és világos beszéd. Azt jelenti, hogy ha a baloldalon múlna, akkor ma mindenki piaci árat fizetne. Egy átlagfogyasztó az áramért átlagosan 50 ezer 830, míg a gázért 131 ezer 441 forintot fizetne havonta. Ez havi 159 ezer forint pluszkiadást jelentene egy családnak a mai, rezsicsökkentett árhoz képest – mondta.

„Ez a baloldali politika tönkretenné a magyar gazdaságot és a magyar családokat, ezért mi kiállunk amellett, hogy háborús időkben is maradjon meg a rezsicsökkentés az átlagfogyasztás szintjéig. Csak ezzel tudjuk átvészelni a nehéz háborús időket” – hangsúlyozta Hollik István.

■ KDNP.HU – MTI

Nacsa Lőrinc: A baloldal nemmel szavazott a katára

Nacsa Lőrinc, a KDNP országgyűlési képviselője a kisadózó vállalkozók tételes adójának (kata) új szabályozása kapcsán július közepi parlamenti felszólalásában bírálta a témában megfogalmazott ellenzéki véleményeket. Kifogásolta, hogy egy olyan törvényt véd a baloldal, melyet 2012-ben nem támogattak, hiszen a kata bevezetését az ellenzéki képviselők nem szavazták meg.

Azt is felidézte, hogy a baloldali Népszava két éve arról írt: a cégek nagy számban szervezték ki munkavállalóikat katás vállalkozónak,

ezzel a bújtatott foglalkoztatással pedig a járadékoktól fosztották meg őket. Aki a változtatás után is a kata hatálya alatt marad, annak a módosítás adócsökkentést jelent – mutatott rá –, hiszen eddig 12 millió forintos éves bevétel után fizettek havi 50 ezer forintos adót, a jövőben azonban 18 millió forintos bevétel után is ugyanannyi közterhet kell fizetniük. A kereszténydemokraták frakciósóvivője emlékeztetett: a baloldal kormányon a legnehezebb helyzetbe hozta a kisvállalkozásokat.

■ HAZÁNK

A kommunisták által megalázott gazdákra emlékeztek Kecskeméten

Az Országgyűlés 2012. március 26-án az ún. kuláküldözés idején tönkretett magyar gazdák emléknapjának nyilvánította június 29-ét, ami a hagyomány szerint a betakarítás kezdete, a parasztság ünnepe. A parlament határozatában elítélte a kommunista diktatúra idején a magyar középparasztsággal szemben tanúsított kegyetlen üldöztetést és megkülönböztetést. Kecskemét önkormányzata 2012-ben emlékművet állíttatott a kuláküldözés áldozatainak emlékére a Lestár téren, azóta minden évben ott tartanak megemlékezést.

Az idei, június 29-ei megemlékezésen Varga László nyugalmazott református püspökhelyettes köszöntötte a jelenlévőket.

– Hetvennégy évvel ezelőtt a híros város óriási gyalázatot vett magára akaratán kívül. 1948. augusztus 20-án Kecskemét volt az a kiválasztott hely, ahol Rákosi Mátyás meghirdette a kuláküldözést. Azok, aki ezt átérték, már nem élnek, de élnek még gyermekeik, unokáik, és élünk, akik hordozzuk az emléket szenvedésüknek. A gyalázat lemosásának első lépése az emlékmű állítása volt – fogalmazott **Varga László**.

A rendezvényen emlékező beszédet mondott **Latorcai János**, az Országgyűlés alelnöke, a KDNP Országos Választmányának elnöke.

– Hazánk újabb kori történelmét számos súlyos tragédia terheli, melyeknek hatásait még ma sem volt képes kiheverni a hazai társadalom. A második világháborút követő időszak, a kommunista hatalomátvétel milliókat fosztott meg az emberhez méltó élet lehetőségétől.

Rákosi Kecskeméten elmondott beszéde a kulákkellenes politikai kampány megindításának és a vidéki magyar társadalom szét-

rombolásának kezdetét jelentette – fogalmazott Latorcai János hozzátéve, hogy akkor Rákosi kifejtette: a kulákságnak nevezett nagybirtokos paraszti réteg az igazi veszély az új kisbirtokos parasztságra. Ez pedig csak a nyitányát jelentette

Kecskemét volt az a kiválasztott hely, ahol Rákosi Mátyás meghirdette a kuláküldözést. A gyalázat lemosásának első lépése az emlékmű állítása volt.

annak a szovjet mintára megindított pokoli kampánynak és üldöztetössorozatnak, melynek végcélja a „kulákság” teljes felszámolása volt.

– Ennek megfelelően olyan jogszabályokat léptettek életbe, melyek teljesíthetetlen terhet róttak

a magyar parasztságra. Az ehhez párosult verések, megaláztatások súlya alatt összeroppanó gazdák közül sokan csak abban látták a kiutat, ha önként felajánlják földjüket az újonnan létrejött szövetkezetek számára. Sokan nem bírták elviselni a zaklatásokat és öngyilkosságot követtek el, a kulákok megbélyegzése mindennapos volt – emlékeztetett az alelnök, hozzátéve, hogy a kulák megnevezés idővel elvált gazdasági tartalmától és a politikai üldöztetés, megbélyegzés, kirekesztés eszközévé vált. Az 1952-es kuláklista szerint már az is kuláknak számított, akinek semmi vagyona nem volt, de szerepelt a listán.

– A kulákság elleni fellépés célja látszólag a földek és a termelőeszközök államosítása, valamint a szövetkezeti rendszer kialakítása volt, de a vad düh arra enged következtetni, hogy céljaik ennél sokkal szélesebb körűek voltak. Az arisz-

magyar parasztság számára, mely útjában állt a kommunizmusnak – mutatott rá az alelnök, hozzátéve, hogy a hagyományainkhoz, hitünkhöz való ragaszkodás ma ismét egy torz ideológia eszméjének útjában áll.

Rákosi szellemi utódai ma már a világ proletárjainak egyesülése helyett a világ globalistáinak szövetségét építik és igyekeznek mindent felszámolni, ami ennek útjában áll. A kulákság likvidálása egy osztályok nélküli társadalom vízióját volt hivatott szolgálni, ma pedig a nemzetek felolvasztása egy minden nemzet felett álló európai kormány utópiáját jelenti.

Az Országgyűlés alelnöke beszéde zárásaként hangsúlyozta, hogy a megemlékezés célja a főhajtás a megalázottak, a kismizmizettek előtt és egyben intő példa a jövő felé haladtunkban.

A megemlékezés záróbeszédét **Mák Kornél**, a KDNP városi és megyei szervezetének elnöke Mircea Eliade vallástörténész idézve elmondta, hogy ahol jelen van a profán, ott megjelenik a szent is, mint ahogyan a helyszín is szimbolizálja: a Lestár téri volt ÁVH-épületben verték és ölték meg a gazdákat, amit most átszentel a mellette lévő Barátok temploma, az emlékmű és az évenkénti koszorúzás.

– Szimbolikus ez a tér, szimbolikus, de igaz a főhajtásunk. Őrizzük azoknak a keresztény, keresztényen, sokat szenvedett, kuláklistára tett emberek emlékét, akik lelke, szentsége mégis él a profán után – mondta a politikus.

A beszédekét követően többek között Latorcai János, **Salacz László** országgyűlési képviselő, Kecskemét önkormányzata, a KDNP kecskeméti és kunszállási szervezete és a Polgári Válasz Kecskeméti Alapszervezete elhelyezte az emlékezés virágait.

Csurgói pikniken találkoztak a somogyi kereszténydemokraták

Nyáresti piknik keretében június 23-án jól sikerült kibővített választmányi ülésen találkoztak Csurgón, a várostól délre kialakított Zis-tó Szabadidő Központban a megyei kereszténydemokraták.

Szászfalvi László országgyűlési képviselő, a KDNP megyei elnöke és Peti József megyei szer-

vező házigazdaként fogadta a megye 22 kereszténydemokrata alapszervezetének képviselőit.

megjelent mintegy 115 főt. Vendégünk volt Latorcai Csaba területfejlesztési parlamenti államtitkár, miniszterhelyettes, Móring József Attila országgyűlési képviselő, a dél-dunántúli régió fejlődéséért felelős kormánybiztos, valamint **Bíró Norbert**, a megyei közgyűlés elnöke.

A találkozó helyszíne jelentős állami, pályázatokon elnyert támogatásból formálódott kulturált, közösségépítő létesítménnyé. A Zis-tóért Szabadidős Egyesület elnöke, **Dingó János** szervező munkája elismeréseként nemzeti ünnepünkön a Magyar Bronz Érdemkereszt kitüntetéssel vehette át **Nagy István** agrárminisztertől.

Csurgó hagyományosan jobboldali, kereszténydemokrata elkötelezettségű település. Itt érdemes megjegyezni, hogy **Semjén Zsolt** KDNP-elnök nagyapja és édesapja is Csurgón érettségizett, de a pártelnök nagyanyai ágon is kötődik e vidékhez.

A települést korábban polgármesterként irányító, és több mint két évtizede a parlamentben képviselő **Szászfalvi László** beszédében kiemelte: Somogy az egyetlen megye, ahol az egyéni választókerületek felében KDNP-jelölt szertett mandátumot. Méltatta a kormány programját, mely az összefogás mellett a nemzetben való gondolkodást, közösségépítést, családsegítő támogatásokat, az egyházak priori-

tását, a minimálbér és a nyugdíj felemelését, a külföldi magyarok támogatását jelenti. A politikus beszélt a 2024. évi európai parlamenti és önkormányzati választások fontosságáról is.

Latorcai Csaba hangsúlyozta a találkozó jelentőségét: Somogy megye igazi kereszténydemokrata fellegvár, ahol 22 helyi alapszervezet működik. Kiemelte, hogy kampányidőszakon kívül is fontos a helyi aktivitás, a rendezvények, tartalmas taggyűlések. Elengedhetetlennek nevezte a fiatalok megszólítását, illetve az együttműködést a különböző civil szervezetekkel, például a Keresztény Értelmiségiek Szövetségével.

Móring József Attila arról beszélt, hogy változatlanul nagy ellenállást tapasztalhatunk Brüsszel részéről hazánkkal szemben, azonban saját érdekeinket, értékrendünket türelemmel és kitartással továbbra is képviselnünk kell.

Füstös János polgármester megköszönte a Csurgónak juttatott kormányzati támogatásokat, ennek köszönhetően vált alkalmassá a találkozó helyszíne közösségi rendezvények színvonalas megtartására.

A családi hangulatú piknik az operettben, musicalben és rockoperában egyaránt otthonosan mozgó kaposvári Megarox Társulat is bemutatkozott.

■ Horváth József

Soltész Miklós: Európában egyedülállóak az Erzsébet-táborok

Európában egyedülálló táboroztatási lehetőséget jelentenek az Erzsébet-táborok, amelyek több mint 30 milliárd forint állami támogatásból újjáépülve ma már évente mintegy 170 ezer gyermeket, családot, köztük fogyatékosokkal élőket fogadnak – mondta a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára június végén, a zánkai tábor egyházi hetén tett látogatásán.

Soltész Miklós sajtótájékoztatóján emlékeztetett arra, hogy a kormány 2010-ben indította az Erzsébet-programokat, és kezdetben 30 ezer résztvevőt tudtak táboroztatni. Az államtitkár a nemzet, illetve a magyar ifjúság szempontjából egyedülállóan nevezte ezeket a lehetőségeket.

Az egyházi hétre csaknem három ezer gyerek érkezett a Kárpát-medence egyházi iskoláiból Zánkára, köztük több száz Erdélyből és a Délvidékről – ismertette a kereszténydemokrata államtitkár.

Hornyák Tibor, az Erzsébet Kárpát-medencei Gyermek-

kért Alapítvány elnöke elmondta: közfeladatuk ellátását a kormány központi költségvetési forrásból idén mintegy 11 milliárd forinttal támogatja. Az Erzsébet-táborokban a legnépszerűbbek a balatoni programok, de tartanak napközi-táborokat, osztálykirándulásokat és karácsonyi programokat is. Az Erzsébet-táborok a résztvevőknek olyan élményt nyújtanak, mintha egyszerre 60 tematikus táborban vennének részt. Kézműveskedéstől a digitális programokon át a cirkuszi és színházi előadásokig sok mindennel találkoznak a gyerekek a Balaton szépségei mellett – tette hozzá.

Beszélt arról is, hogy a keresztény programokban bővelkedő, idén először megrendezett egyházi hétre a Kárpát-medence több mint 40 településének református, római katolikus és görögkatolikus felekezetű iskoláiból érkeztek általános iskolások. Az államtitkár a zánkai táborban tett látogatásán zenei, tánc-, és ásványismereti oktatáson, valamint egy sárkányhajós programon is részt vett.

Az alapítvány sajtóközleménye szerint tavaly óta a „Testvérek” (szerzetesek, katekéták, diakónusok és lelkészek) bevonásával még nagyobb hangsúlyt kap a kereszt-

tény szellemiség a balatoni élménytáborokban, amelyekben a felújításoknál kápolnák is létesültek.

Kitértek arra is, hogy idén a nemzeti együvé tartozás alapján külföldi gyerekek is táborozhatnak a magyar Erzsébet-táborokban: Kárpátaljáról, Erdélyből, a Délvidékről és a Felvidékről, valamint Horvátországból is érkeznek diákcsoportok a Balatonhoz. A zánkai és fonyódi táborokban folytatódhatnak a fejlesztések: idén több mint 2 milliárd forint európai uniós forrásból létesülnek további sportpályák, játszótérek, kültéri programpontok.

Ha ránk zárul a nyílt társadalom

Noha Karl Popper elmélete a társadalmi haladás paradigmáján alapul, ő maga kifejezetten tartózkodott az ideális jövőkép megfogalmazásától. A magunk részéről azonban megkíséreltük a „fokozottan haladó” nyílt társadalmak jellemzőinek az elméleti meghatározását. Most a gyakorlati tapasztalatok alapján tesszük ugyanezt.

Ha kíváncsiak vagyunk a popperi társadalom működésére, a legegyszerűbb, ha szemügyre vesszünk olyan országokat, amelyek a nyílt társadalom hívének tekintik magukat. A lista mindenki számára elérhető, hiszen 2021-ben az Egyesült Államok, Kanada, Ausztrália, az Egyesült Királyság, Németország, Franciaország, India, Japán, Dél-Korea és Dél-Afrika vezetői közös nyilatkozatban álltak ki a nyílt társadalom mellett.

Több szabadság, még több elnyomás

Az említett országok közül első sorban Kanadát szokás a popperi elvek legprogresszívebb követőjeként, ha úgy tetszik, laboratóriumként emlegetni. Justin Trudeau miniszterelnök – aki ultraliberális politikáját sokszor karikatúraszerű külsőségekkel demonstrálja – már montreali parlamenti képviselőként fogadalmat tett a nyitott társadalom védelmére, 2017-ben pedig – immár kormányfőként – megállapodást kötött az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságával és a Nyílt Társadalom Alapítvánnyal a menekültek letelepedésének elősegítéséről. Nem célja ennek az írásnak, hogy átfogó képet adjon a kanadai közéletéről (a hazai jobboldali sajtó egyébként folyamatosan hírt ad a nyugati országok identitáspolitikai vadhajásairól), csupán egy-két példával illusztrálnánk a létező nyílt társadalom néhány jellemzőjét.

A tengerentúli ország példája jól mutatja, hogy a progresszió nem csak a migráció vagy éppen az absztrakt társadalom vonatkozásában érvényesíthető. A szabadság és az emberi jogok jelentéstartományának folyamatos tágítása – ami egyúttal a nyílt társadalom állandó újrafogalmazását, továbbépítését is jelenti – Kanadában páratlan kreativitással, és szinte sztahanovista megszállottsággal zajlik, természetesen az ehhez szükséges tabudöntésekkel és normagyártással együtt. Az identitásvállalás szabadsága, amelyet a kilencvenes évek Kárpát-medencéjében még pozitív

fogalomként emlegetett az értelmiség, s amely akkor – hogy csak egy példát említsünk – az erdélyi magyarság jogvédelmi küzdelmeinek az egyik fontos hivatkozási alapját jelentette, Kanadában ma a következőképpen fest: 2021 márciusában – precedensértékű ítélet keretében – felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték egy apát, amiért ellenezte a lánya nemváltoztatását, valamint az ennek jegyében megkezdett tesztoszteronkezelést. (Nem mellékes körülmény, hogy az identitásváltásra az iskolai propaganda hatására került sor. Megjegyzendő: a valójában lánya egészségét védő apa terhére rótt bűncselekmény a családon belüli erőszak volt.)

Szűk egy évvel az ítélet után – nyilván a kínosan ingatag jogi alapok stabilizálásának szándékával

Precedensértékű ítélet keretében felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték egy apát, amiért ellenezte a lánya nemváltoztatását, valamint az ennek jegyében megkezdett tesztoszteronkezelést.

– a kanadai parlament törvényben tiltotta meg az ún. konverziós terápia alkalmazását. Ez azt jelenti, hogy akár öt év börtön is járhat minden olyan kezelés vagy szolgáltatás nyújtásáért, amelynek célja a homoszexuális személy heteroszexuális tétele, illetve a transzszexuális személy nemi identitásának a biológiai nem szerinti korrekciója, de az is hasonlóképpen büntetendő, ha valaki úgymond elnyomja, csökkenti az ilyen személy szexuális orientációját vagy nemi identitását. Mindenekelőtt látnunk kell, hogy a jogszabály lényegesen korlátozza a keresztény egyházak mozgásterét és szólásszabadságát. Ezen túlmenően pedig – mivel a „védettek” körébe a gyermekkorúak is beletartoznak – a törvény lényegében a korábbiaknál is erőteljesebben kriminalizálja azokat, akik az említett apához hasonló helyzetbe kerülnek, és szülőhöz méltó módon reagálnak a kihívásra.

A törvény jóvoltából a kiskorúak most egy olyan „terápia” kizárására kaptak lehetőséget, vagyis de facto döntési jogot, amelynek az egészségi és pszichés következményei részben kiszámíthatatlanok, részben pedig véglegesek – miközben 19 éves koruk alatt még egy doboz sört sem vásárolhatnak a saját akarataukból.

Beszédes az is, hogy a törvény az identitásváltás befolyásolásának tilalmát csak az egyik irányban szankcionálja, tehát az nem terjed ki a heteroszexuális irányultság, illetve a biológiai nemnek megfelelő nemi identitás megváltoztatásának a kísérletére. Vagyis az állam az LMBTQ-labirintusba tévedt fiatalok kivezetését megtiltja (sőt az iskolai propaganda révén egyenesen

badság progressziója az óceán túlsópartján. Történelmi visszatekintésben maga a folyamat – bár országoként jelenleg más-más fázisban tart – jól ismert és univerzális jegyeket mutat. Eleinte a valószínűleg heteroszexuálisokat, később a házasodni akaró homoszexuálisokat kellett „felszabadítani” – közben az abortuszt is elemi joggá tették –, most pedig a biológiaiától eltérő nemi identitásokon van a sor. A helyzet azonban az, hogy lassanként elfogynak a felszabadítható rabszolgák (ami egyúttal a kapkodó és totális LMBTQ-propagandát is megmagyarázza). Svédországban, Európa Kanadájában a liberális fiatalok immár a vérfertőzés és a nekrofilia legalizálásáért küzdenek, a németországi és dániai legális állatbordélyokról nem is beszélve. Az erdőbe tévedt úthenger, miután már minden jól ismert dombot és hepehupát kiegyenesített, kénytelen egyre félreesőbb, bozótosabb terepeken portyázni.

Diktatúra, konszolidáció, konszenzus – bukás?

A szabadságfogalom evolúciójának, a jogok folyamatos progressziójának a rendszerében azonban nemcsak a felszabadítandó rabszolgák, hanem a rabszolgatartók köre is folyamatosan változik – méghozzá pontosan úgy, ahogy azt Popper a spártai párhuzamok tárgyalásakor a nyílt társadalom ellenségeinek politikájáról írta („bármilyen sikerrel igazta is le a régi ellenségeket, szükségképpen új ellenségek kreálásához kell vezetnie”). Százötven éve még a feleségéhez ragaszkodó férj volt az ügyeletes zsarnok, később a magzat életjogát védő katolikus pap, a közelmúltban a homofób polgár (jelentsen is az bármit), napjainkban pedig a gyermeke hormonkezelését ellenző apa került ebbe a szerepbe. Persze a zsarnokkal, a szabadság ellenségével szemben szintén megengedhető a zsarnokság – miként a tolerancia kultúrájában az intoleránsakkal » *Folytatás a 8. oldalon*

odakalauzolja őket), míg a természetes szexuális irányultságot implicite másodrendű, elhagyható létformává degradálja.

Ha ezekhez az identitáspolitikai abszurdításokhoz még hozzávesszük az év eleji ottawai békés tüntetés szétverését és megtorlását, nem csak a létező nyílt társadalom mindennapjaiból, hanem az „ellenségnek” kijáró bánásmódból is ízelítőt kapunk. Schiffer András egy februári Facebook-posztjában egyetlen mondatban összefoglalta a lényeget: „Lovasroham, karhatalmi oszlatás, a tüntetésszervezők őrizetbe vétele, bankszámláik befagyasztása: nyitott társadalom kanadai módra.” Úgy tűnik, a progresszió mintaállama épp azokat a sajátosságokat ültette gyakorlatba, amelyekkel Popper a törzsiséghez visszatérni szándékozó rezsimeket jellemezte (inkvizíció, titkosrendőrség).

Pillanatnyilag tehát itt tart a sza-

» Folytatás az előző oldalról
szembeni intolerancia –, hiszen ez a látszólagos ellentmondás a jelek szerint belefér a létező nyílt társadalom belső logikájába, sőt annak fontos sarokköve.

A probléma csupán az, hogy a felszabadítandók és a zsarnokok körének állandó újradefiniálásával az állampolgárok mind nagyobb körére – köztük politikasemlegesekre és rendszerhívókra – csap le szükség-szerűen az új inkvizíció. Természetesen a szabadság nevében. De hát mint Karl Popper-től tudjuk, „a totalitarizmus gyakran tesz hitet amellett, hogy szereti az »igazi« szabadságot”.

Mindez viszont azt jelenti, hogy a nyílt társadalom, saját evolúciós logikájánál fogva, előbb-utóbb felemészti önnön tágabb bázisát. Ilyet persze mi, magyarok már láttunk; csakhogy amíg a kommunisták hatalmát védte a szovjet katonai jelenlét és az egy pártrendszer, addig a nyílt társadalom legitimitását és erejét – mivel léte elvben a demokrácián alapul – a társadalmi támogatottság adja. Korábban, amikor a különféle szabadságjogok (és most tekintsünk el az esetenkénti morális problémáktól) még hétköznapi igények kielégítéséhez adtak az emberek kezébe döntési lehetőséget, majdhogynem garantált volt a jogki-terjesztési folyamat társadalmi sikere. A biológiailag diszjfunkcionális, illetve a jó ízlést sértő szexuális identitások és irányultságok legalizálása és ünneptelése azonban már (hogy finoman fogalmazzunk) erősen megosztó igyekezet. Márpedig amikor

- a felszabadítandók és az elnyomók közti törésvonalat – a hatalmi ágak, a közoktatás és a média cinkos együttműködésével – áthelyezik a családon belülre, konkrétan a szülő és a gyermek közé, méghozzá
- olyan evidenciák megkérdőjelezésével, mint a biológiai nem és identitás együttjárása, ráadásul
- mindez a gyermek végleges egészségi és pszichés károsodását eredményezheti,

akkor az már egy minőségileg új csatátér. Ugyanis egy ilyen mélységű beavatkozás nem más, mint a létező legerősebb antropológiai kötődés kirívóan erőszakos megsértése – inentől kezdve viszont már új, előre ki nem számítható (vissza)fordulatot is vehet a szabadságjogok evolúciójának, a nyílt társadalom építésének a története.

De mi történhet akkor, ha egy rögzített állam nyíltan szembekerül a saját társadalmával; ha a többség már nem hajlandó elfogadni a „viszszautasíthatatlanul ajánlott” értékeket, és ha szembefordul a privát szférába benyomuló törvényekkel?

A történelmi és kortárs példák alapján szerencsére viszonylag jól kiszámíthatók ezek a lehetséges kimenetek. Vegyük sorba őket!

1. **Elmozdulás a diktatúra irányába.** A szaporodó szájkosártörvények, a véleményszabadság természetességének mind nyíltabb megkérdőjelezése, vagy a Schiffer András-féle bejegyzésben leírt, fentebb idézett események mind ebbe az irányba mutatnak.

2. **Konzolidáció.** Bár a történelmi tapasztalatok szerint a gesztuspolitika (például néhány gyűlölt gondolat és politikus beáldozása) ugyan nem alkalmas a többség bizalmának megszerzésére, a hatalommal egységesen szembeforduló társadalom egységének a megbontására – konkrétan az elvesztett hívek részbeni visszaszerzésére, illetve a szembenállók egy részének leszerelésére – már igen.

3. **Ideológiai konszenzus.** Ez tulajdonképpen a jelenleg domináns nyugati megoldás: a centripártok egységesen felvállalják a liberalizmus éppen aktuális vívmányainak a képviselését. A legismertebb példa Németország, ahol a migráció, a meglegházasság és az abortusz témájában már lényegében semmi sem különbözteti meg egymástól a CDU-t, az SPD-t, az FDP-t és a Zöldeket. Az ideológiai konszenzus nem taktikai válasz, hanem tartós állapot, amely előrelátást és előkészítést igényel, fenntarthatósága pedig egyrészt a mainstream média folyamatos és intenzív támogatását, másrészt a konszenzust megkérdőjelező centripolitikusok és kispártok távoltartását, kiszorítását teszi szükségessé.

4. **Választási bukás.** Nagyarányú bizalomvesztés esetén a nyílt társadalom ügyét képviselő erők választási bukása, s egy attól eltérő elveket valló párt győzelme lehet a negyedik verzió. Egy ilyen forgatókönyv belföldön valószínűleg a kultúrharc és a politikai aktivizmus felerősödését, nemzetközi szinten pedig a nyomásgyakorlás növekedését eredményezi, ahogy azt Magyarország példáján láthatjuk 2010 óta. Nem mindegy azonban, hogy a választáson elbukó erők milyen társadalmi beágyazottsággal bírnak az olyan nagy rendszerekben, mint az igazságszolgáltatás, a média, a kultúra, a tudomány vagy a civil szféra. Ha meghatározó, sőt domináns a jelenlétük, akkor a választás – amely csak az első két hatalmi ág viszonyait képes befolyásolni – valószínűleg nem tudja betölteni azt a szerepet, amit a választók többsége egyébként joggal elvár tőle.

Néha olyanok is szót kérnek, akiknek azt nem lenne szabad megadni, mert hajlamosak rá, hogy évek fáradságos munkáját tegyék tönkre egy mondatnyi idő alatt. Ilyen emlékezetes mondat volt például, amikor Márki-Zay Péter a kampányban egyetlen levegővétellel lekommunizálta és lefaszította a saját táborát.

Niedermüller közbeszól...

A nyílt társadalom ügyének nemrég Niedermüller Péter vitt be – nyilván szándéka ellenére – jökora gyomrost. A DK-s politikust szokása szerint egyetlen partikuláris cél, a magyarok bosszantása vezérelte, mivel azonban mindent alárendelt ennek a célnak, nyílt társadalomnak nevezte Romániát és Szlovákiát.

A szlovákiai kisebbségi és emberjogi helyzetet minden művelt ember ismeri. Az olyan kirívóan diszkriminatív – s Európában amúgy példátlan – jogszabályok, mint a hatályosságukban újfent megerősített Benes-dekrétumok, a nyelvtörvény, vagy a születési állampolgárságtól való megfosztás tömegesítése, csak a jéghegy csúcsát jelentik. Nézzük most inkább Romániát, ahol a Niedermüller kijelentését megelőző harminc napban (időrendi sorrendben visszafelé) az alábbi események történtek:

- Az úzvölgyi magyar katonatemetőt korábban meggyalázó románok hivatalosan bejelentették (mert megtehették), hogy visszatérnek a helyszínre.
- Ismeretlen elkövetők román nemzeti színekre festették át a Torockó melletti Székelykőn álló piros-fehér-zöld határkövet.
- Egy bukaresti parlamenti képviselő megzavarta Bethlen Gábor fejedelem gyulafehérvári szobrának az avatóünnepségét.
- A román külügyminisztérium közleményben szögezte le, hogy az erdélyi magyarság etnikai, vallási és nyelvi jogainak ügye nem tartozik Magyarországra.
- A többségi sajtóban gyűlöletkampány, a Román Jégkorong Szövetségben pedig vizsgálat indult a válogatott többségét adó magyar játékosok ellen, mert a Magyarország elleni meccsen ők is elénekelték a székely himnuszot.
- A román legfelsőbb bíróság – egy szélsőjobboldali szervezet beadványa nyomán – megfosztotta működési engedélyétől a marosvásárhelyi II. Rákóczi Ferenc Római Katolikus Gimnáziumot.

Niedermüller valószínűleg nem csak májustól datálja Romániában a nyílt társadalom meglétét – viszont a kínos lista visszamenőlegesen bármennyig bővíthető. És ami még biztos: ha ilyenek a nyílt társadalom barátai, már nincs is szükség annak ellenségeire.

Utószó helyett

Mindent összevetve, a Karl Popper eszméjét megvalósítani kívánó, felülről szervezett mozgalom – amelyet a jelek szerint sokkal inkább magukéknak éreznek az ebben részt vevő politikusok, újságírók, aktivisták és értelmiségiek, mint az átnevelni kívánt társadalom többsége – a jelenleginél sokkal vonzóbb is lehetne a tömegek számára. Hiszen, mint írásunk első részében említettük, Popper emberképe kifejezetten alkalmas az azonosulásra, miközben Nyugat-Európában és az angolszász országokban az egyéni szabadság változatlanul kulcsérték, az önmegvalósításnak és a tehetségek érvényesülésének teret biztosító társadalmi mobilitásnak a fontosságát pedig mindenki elismeri.

Elvileg tehát adott lenne a liberális politika sikere és népszerűsége. Miért választják akkor politikusaik mégis gyakorlatilag mindenhol a biztos kudarc útját? Hiszen láthattuk, hogy a szabadságfogalom folyamatos kiterjesztésének az eredménye csak a szabadságjogok folyamatos korlátozása, illetve a támogatói bázis elvesztése lehet.

Nem állítjuk, hogy tudjuk az igazságot, két válasz azonban mindenképp logikusnak tűnik. Az egyik a haladás pszichológiája: az a politika, amely az állandó értékek és a helyénvaló állapotok (meg)örzését céltalannak, unalmasnak vagy egyenesen emberiségellenes bűnnek tekinti, akkor is a változtatás új lehetőségeit keresi majd, amikor az már a józanésszel, a többség akaratával és saját racionális érdekeivel is teljes mértékben ellenkezik. A másik, de ennek nem ellentmondó válasz pedig egyetlen szóval megfogalmazható: konfrontációkeresés. A konfrontáció igénye, amely a popperi alapmű helyenkénti harci tónusától a média ellenségkép-gyártó sztahanovizmusán át a lopakodó kortárs totalitarizmusig mindvégig tetten érhető, a nyílt társadalom építésének történetében talán fontosabb volt és lesz, mint maga az eszme.

Történelmünk során egyébként nem először.

■ **Csepeli Kálmán**

A cikk első, elméletibb jellegű része az MKDSZ honlapján (mkdsz.hu) olvasható

A Főtisztelendő 1752-es kánon

Erdő Péter köszöntése 70. születésnapján

A kép előterében Erdő Péter bíboros, prímás, Esztergom-budapesti érsek (balra) Orbán Viktor miniszterelnökkel (középen) és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyetttel (Fotó: Miniszterelnökség / Botár Gergely)

Erdő Péter sokunk számára a Tanár Úr, a Professzor. Sokunknak prímásként Magyarország főpapja, lelkiatya, és sokunknak barátja. Én most csak három aspektusát emelem ki mindennek, ami Erdő Péter attribútumait jelentik.

Erdő Péter az egyházszabadság megingathatatlan védelmezője. Ő a Clunyi gondolat XXI. századi örököse és megjelenítője. Azé a gondolaté, amely az egyház szabadságának védelmében az investitúraháborút is vállalta annak idején. Vagyis: az immanens, világi, profán állam nem illetékes transzcendens, dogmatikai, ecclesiológiai ügyekben. Aquinói Szent Tamás nyomán állítjuk, hogy két tökéletes társaság – societas perfecta – van, az állam és az egyház. Tökéletes, mert léte

nem vezethető vissza egy eredendőbb közösségre és mert céljának eléréséhez szükséges eszközökkel mintegy önmagától rendelkezik, nem pedig a másik kegyelméből. Az állam az emberek társulásának legmagasabb valósága, célja az emberek anyagi-szellemi legteljesebb jóléte. Ennek eléréséhez rendelkezik például jogrenddel. Az Egyház létét nem az államtól kapja, hanem végeredményben Isteni Alapítójától, amint eszközeit is – hitvallás, szentségek, kánonjog –, céljának, az üdvösségnek szolgálatára. Ezért az Egyház nem az állami intézményrendszer valamilyen speciális alrendszere, nem is pusztán egy sui generis entitás, amit autonómia illet meg, hanem az állammal azonos rendű valóság. Ezért nem lehet állam–

egyház viszonyában alá-fölérendeltség, csak a legszigorúbb mel-lérendeltség.

A második attribútum, a magyar nemzet iránti elkötelezettség abból vezethető le, hogy az Egyháznak lényeges, meghatározó jegye az egyetemesség, a katolicitás. De az egyetemes Egyház mindig elismerte, hogy az ember antropológiájának lényeges, meghatározó jegye a nemzeti lét. Hiszen a nemzettől kapjuk a nyelvünket, kultúránkat, történelmi tudatunkat, sajátos észjárásunkat. Ezért mondhatjuk, hogy a nemzeti lét az emberiség termőformája. Nem vak véletlen, hogy magyarnak születünk, hanem a Gondviselés akarataból: küldetés. Küldetésünk tehát nemzetünk sorskérdéseivel törődünk. A katolikus morális szóhasználat: állapotbeli kötelességünk. Magyarország prímásai – Pázmány Péter, Mindszenty József – hűségesen teljesítették állapotbeli, állampolgári, közjogi kötelességüket. Ma Erdő Péter segít minket meglátásaival, tanácsaival, prófétai feddésével. És ennek mély bibliai gyökere van. Ismerjük a Szentírásból Isten ószövetségi népének üdvtörténetét. De Jézus Krisztusban minden nép története üdvtörténetté vált! És a mi küldetésünk – állapotbeli kötelességünk –, hogy Isten magyar népének történetét üdvtörténetté alakítsuk!

Számomra Erdő Péter: a Főtisztelendő 1752-es kánon. Ez a Codex Iuris Canonici utolsó kánonja, amely a plébánosok áthelyezésének eljárási szabályairól szól, és

mint utolsó kánon, szimbolizálja magát az egész törvénykönyvet. Erdő Péter sziporkázóan ecsetelte a kánonjog belső logikáját, például a római jog és a mózesi törvény hagyományainak harmóniáját, fejlődését a justiniánusi nagy kodifikációtól az 1917-es kódexen át napjainkig. Ahogy egy nagy zeneszerző magyarázhatja a partitúra összhangzattani megoldásait. Majd a kánon második fele azt mondja, hogy mindezt a kánonjogi méltányossággal kell kezelni, tehát jóindulattal és empátiával. Itt látszott meg Erdő Péter emberi jósága. (Megjegyzem, ez a méltányossági szempont Magyarország Alaptörvényébe is bekerült, Orbán Viktor kifejezett intenciójára.) De az 1752-es kánon – és ezzel az egész törvénykönyv – záromondatrésze a döntő: mindezt a lelkek üdvösségére figyelve kell tenni, mert: „a lelkek üdvösségének az Egyházban mindig a legfőbb törvénynek kell lenni!” Ekkor vált a hűvös intellektusú jogtudósból lángoló lelkű hitvalló pap. Ezért számomra, számunkra Erdő Péter: a főtisztelendő 1752-es kánon!

Bíboros Atya, Isten éltesen és tartson meg az Egyház, a Haza és mindnyájunk javára!

■ **Semjén Zsolt**

*Magyarország miniszterelnök-helyettese, a KDNP elnöke
2022. június 27-én a Miniszterelnökség Karmelita épületében tartott ünnepségen méltatta a fenti szavakkal Erdő Péter bíborost*

Egy abszurd EP-jelentés margójára

A baloldal hamis ideológiája gátolja a vallási alapon üldözöttek védelmét

Az Európai Parlament (EP) legutóbb jelentést fogadott el a kisebbségek meggyőződésen vagy valláson alapuló üldözésével kapcsolatban. Az úgynevezett Karski-jelentést az emberjogi bizottság terjesztette elő. Karol Karski konzervatív lengyel képviselő jegyzi a dokumentumot, de mindjárt hozzá kell tenni, hogy az EP-ben az emberjogi bizottság az egyik szélsőségesen baloldali nézeteket valló bizottság. A lengyel képviselő alapos, körültekintő és árnyalt dokumentumot készített elő a vallásszabadságról – az egyetemes értelemben vett lelkiismereti és vallásszabadságról, ezen belül a keresztények vallásszabadságáról és a keresztényüldözésről. A jelentéshez – a bevett munkamódszernek meg-

felelően – számos módosítás érkezett, ezek azonban annyira megváltoztatták, sőt eltérítették a jelentést eredeti céljától, hogy teljesen abszurd jelentés született. Az ebben foglaltak szélesebb értelemben rávilágítanak az EP-ben egyre inkább eluralkodó szélsőséges baloldali ideológiai viszonyokra, amelyek ellen a kereszténydemokrata politikusoknak fel kell emelniük a szavukat.

A jelentés sok év után határozottan felléphetett volna az üldöztetést szenvedő vallási kisebbségek védelmében. Felléphetett volna: kénytelen vagyok feltételes módban fogalmazni, mert – ismétlem – a radikalizálódó európai baloldal az ideológiai nyomulásával

» Folytatás a 10. oldalon

»Folytatás az előző oldalról
aláasta a jelentés eredeti szándékát. Megakadályozta, hogy egy olyan dokumentum szülessen, amely reálisan, a valósághoz hűen, egyetemesen elítéli a vallásüldözést, ezen belül felhívja a figyelmet a hitük miatt leginkább üldözött keresztények helyzetére is. Ezzel szemben zavaros, bakugrásszerű szöveg született, amelynek egyik pontja „agyonüti” a másik pontban megfogalmazott jogos állítást. Jogi szempontból fércmunkának tekinthető a jelentés, hiszen nélkülöz minden következetes logikai vonalat.

Aligha vonhatja kétségbe bárki, hogy számos vallási közösség szenved üldözést vallási-hitbeli nézetei miatt szerte a világban. Az ilyen alapon folyó megkülönböztetés és üldözöttség elleni uniós fellépésre pedig nagy szükség lenne, és az eredeti szándék szerint ezért került napirendre a jelentés.

Én magam tizennyolc módosító indítvánnyal vettem részt a munkában annak érdekében, hogy a keresztények és általában a vallásuk miatt üldözött emberek védelmének végre hangot adjunk az EP-ben, és rávilágítsunk a vallási szervezetek humanitárius tevékenységének elvitathatatlan jelentőségére.

A vallásszabadság-ellenes baloldal azonban szándékosan az ellenkezőjére fordította a jelentésben megfogalmazódó eredeti szándékot, és a vallási kisebbségek védelme helyett a természetjogon alapuló normalitással szemben éppen a hitüket megélt embereket és közösségeket, sőt azok vezetőit vádolja a vallásszabadsággal való visszaéléssel. A jelentés, idézem, „emlékeztet arra, hogy – hagyományaitól, meggyőződésüktől vagy vallásuktól függetlenül – az összes kisebbség hátrányos megkülönböztetése elleni fellépés, valamint a jogaik előmozdítása és védelme nagyban hozzájárul a társadalmi és a politikai stabilitáshoz, a szegénység csökkentéséhez, a demokratikus kormányzáshoz és a konfliktusok megelőzéséhez”.

Már ebből a szövegrészletből is kitűnik, hogy a jelentés „összes kisebbségről” beszél, és így mossa egybe a vallási közösségekhez, vallási kisebbségekhez tartozókat a minden társadalomban meglévő politikai, gazdasági vagy más egyéb meghatározások alapján létező kisebbségekkel.

A vallás, legyen szó bármely vallásról, az ember életét nem pusztán horizontálisan, földi – ha úgy tetszik, biológiai – életének kizárólagosságában tekinti, hanem metafizikus, transzcendens távlatba helyezi a létezését, és ezzel alapvetően – minőségileg! – különbözik a pillanatnyi, gyakorlati érdekek vagy szociológiai tények alapján létező közösségektől és azok céljaitól.

Tudatosítanunk kell, hogy a vallások, az ember életét vertikálisan megfogalmazó hittartalom sajátos intézményi megnyilvánulásai, az egyházak nem vonhatók egy kalap alá például – az általam egyébként nagyra tartott – horgászegyesületi kisebbséggel. De még csak – hogy ezzel a sarkítással nyilvánvalóbb legyen a jelentésben megnyilvánuló fogalmi zavar – a bűnöző kisebbséggel sem.

A baloldal nyomást gyakorol az Európai Parlamentre a vallásszabadság háttérbe szorítása érdekében.

A jelentés következő pontja még egyértelműbbé teszi a vallási és az egyéb kisebbségek közötti összemórást. „A kisebbségek valláson vagy meggyőződésen alapuló üldöztetése gyakran összekapcsolódik más üldöztetési okokkal, például etnikai csoporthoz, nemhez vagy kaszthoz tartozással.” Vallási kisebbség – meggyőződésen alapuló kisebbség. Azonos védelmet érdemel és kíván bármiféle meggyőződésen alapuló kisebbség? Még rossz rá gondolni is, hogy például a bolsevik típusú kommunista vagy a nemzetiszocialista (náci) meggyőződést vallók, ideértve gyakorlati tevékenységüket, azonos elbírálást élvezzenek másokkal.

Az eredeti medréből kifordított szöveg később már egyértelműen fogalmaz, hová kíván kilyukadni: „Elítéli az egyének elleni, nemi vagy szexuális irányultságon alapuló erőszakot, üldöztetést, kényszerítést és megkülönböztetést vagy az ezekre való uszítást, beleértve a vallási vezetőket, illetve a vallási indítékokat is”. Majd így folytatja:

„Mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a meggyőződéssel vagy vallással való visszaélést és azok eszközként való felhasználását olyan diszkriminatív politikák, törvények – többek között büntetőtörvények – vagy korlátozások bevezetése céljából alkalmazzák, amelyek ellentétesek az LMBTQ-személyek, a nők és a lányok jogaival, és aláássák azokat...”

A szövegből tehát az derül ki, hogy a baloldali ideológia hívei a jelentést arra használják fel, hogy a vallási vezetőket okolják az LMBTQ-személyek, valamint a nők és a lányok jogainak megsértéséért, az oktatáshoz, a szexuális és reprodukív jogokhoz való hozzáférésük korlátozásáért. Elképesztő, hová jutott a baloldali radikalizmus, amely aláassa a gondolat-, a lelkiismereti és a vallásszabadságot, és utat nyit

német lap is foglalkozik ezzel a témával, megállapításomat idézve: „Sajnálatos, hogy a szavazás során sokan nem vették észre a vallás- és szólásszabadság ellen fellépő baloldali csapdáját”.

A jelentés, amelyet az EP döntő többséggel elfogadott, nem jogszabály, közvetlenül nem kötelez semmire – sokan ezzel nyugtatják a lelkiismeretüket. De elképesztő következményekkel járhat, hiszen ettől kezdve a legkülönbözőbb jogi formákban és a legkülönbözőbb dokumentumokban hivatkozási alapként szerepelhet.

A jelentés ebben a formájában – ismétlem – megkérdőjelezi a vallás-, illetve a szólásszabadságot. Vajon tényleg úgy gondolják, hogy egy egyházi vezető nem beszélhet arról, hogy saját, adott esetben több ezer éves hagyományokra támaszkodó hit-tételei alapján mit tart igaznak és követendőnek? Függetlenül attól, hogy melyik vallási közösséghez tartoznak, a hitben élők, valamely valláshoz tartozók megszólalási lehetőségét kívánják korlátozni. Nem formálhatnak nyilvánosan véleményt arról, ami nem a baloldaliak által elképzelt módon foglalkozik a nemi egyenlőséggel, az általuk elképzelt családképpel – ezeknek a nézeteknek a rombolására tesznek kísérletet.

Minden vallásban élő ember számára meggyőződés, hogy nem ő az élet és a halál ura, hanem létezik egy feljebbvaló. Az ezzel szemben álló ideológia ellenben azt igyekszik elhíttetni, hogy az ember határozza meg a világot, az egyén a világegyetem központja. Filozófiai síkon erről, a homocentrikus világról szól a jelentés, amely a relativizmus csúszdájára viszi a gondolkodást.

Az ilyen fölfogás vállalása persze mindenkinek szíve joga, de amikor alapvető erkölcsi kérdésekben egy világi testület formál magának jogot a normák felállítására, a történelem tanúsága szerint mindig katasztrófahez vezet. Amikor egy adott embercsoport dönti el, kinek van joga az élethez vagy kit kell elpusztítani. Ezért kell felfigyelnünk azonnal minden kirekesztő – és egyre durvábban kirekesztő – testületi megnyilvánulásra.

■ **Hölvényi György**

A szerző az Európai Parlament KDNP-s képviselője

a vallási közösségekkel, illetve vallási vezetőkkel szembeni diszkrimináció előtt. Közben pedig ellehetetleníti a vallási meggyőződésből következő erkölcsi nézetek nyilvánosság előtti megvallását. A baloldal hamis ideológiája tehát gátolja a vallási alapon üldözöttek védelmét, még kiszolgáltatottabb helyzetbe sodorja a vallási kisebbséghez tartozó nőket és lányokat. Figyelmen kívül hagyja a vallási vezetők szerepét az emberi jogok és az emberi méltóság védelmében.

A baloldal ilyen módon is nyomást gyakorol az Európai Parlamentre a vallásszabadság háttérbe szorítása érdekében. Ez az alapvető emberi jogok diszkriminációját, a hit és a nem hit kérdéséről függetlenül a szólásszabadság súlyos megsértését jelenti. A véleménynyilvánítás szabadságának a kommunista időkben sem látott korlátozásának lehetünk tanúi, amely semmi esetre sem támogatható, és amely viszonylagossá teszi az egyetemesen elfogadott erkölcsi jót és erkölcsi rosszat. A Die Tagespost

Falmászóközpontot avatott Simicskó István Újbudán

„A kormány mindent megtesz azért, hogy a gyermekek számára biztosítsa az egészséges életmód feltételeit” – jelentette ki a KDNP országgyűlési frakciójának vezetője június közepén, amikor Climberry-gyermekfalmászóközpontot avatott a főváros XI. kerületében, Újbudán. „Ezt szolgálta a mindennapos testnevelés bevezetése, de a kerü-

letben számos sportlétesítmény, a Tüskecsarnok, tanuszoda, futókörök és szabadtéri fitnesspálya megvalósítása is” – mondta **Simicskó István**.

A politikus úgy véli, hogy a veszélyekkel teli XXI. században a fizikai aktivitások fejlesztése olyan képességekkel vértézi fel a gyermekeket, amelyek révén sikeresen le tudják győzni az élet nehézségeit.

„Különösen ilyen a minden izomcsoportot megmozgató falmászás, amelynek gyakorlását lehetővé teszi az új Climberry-központ” – mondta Simicskó István.

Sántha Albert, a falmászóközpontot működtető Omniva-gus Túra és Szabadidő Egyesület vezetője elmondta, hogy a két teremből álló, közel 4 méter magas mászófalakkal felszerelt

központ közel 60 millió forintba került.

A fejlesztést magánadományokból és állami forrásokból finanszírozta a közel 20 éve működő egyesület. A létesítményt úgy alakították ki, hogy már a legkisebbek is biztonsággal kipróbálhatják a mozgáskoordinációt, így az idegrendszer fejlesztésére is alkalmas falmászást – tette hozzá.

Könyv jelent meg Polyák Józsefről, a legendás harcművészről

A legenda útja főcímmel könyv jelent meg Polyák Józsefről, a magyar harcművészetek alapító atyjáról, amelynek bemutóját

Az áprilisban 83 éves korában elhunyt, nemzetközileg is ismert és elismert harcművész

a közelmúltban tartották a Magyar Karate Szakszövetség (MKSZ) szervezésében és támogatásával. A könyv szerzője a tanítvány, Máday Norbert, a Magyar Wing Tsun Egyesület vezetője.

életéről megemlékezve a méltóságos kiemelték, hogy Polyák József elsőként rakta le számos harcművészeti ág és a kaszkadőrseg alapjait Magyarországon, több harcművészetben is elérte a létező legmagasabb fokozatot, és sok ismert színész ismerhette meg általa a küzdősportokat.

Mészáros János, az MKSZ elnöke kiemelte, hogy a szerző egy fantasztikus életutat bejáró legendának állított emléket művével, amely a harmincadik kötete Máday Norbertnek. Polyák József áprilisi temetésén született meg a terv a könyvről, amelyet az alkotó kevesebb mint három hónap alatt, a mester jú-

nius végi születésnapjára írt meg, archív felvételek sorával is gazdagítva a 128 oldalas, nagy alakú könyvet.

A bemutatón a díszvendégek, a magyar sport és közélet jeles szereplői méltatták Polyák József pályafutását. **Simicskó István** korábbi miniszter, a KDNP frakcióvezetője, a Honvédelmi Sportszövetség elnöke, ma is aktív harcművész köszöntőjében azt emelte ki, hogy a könyv révén „megismerhetjük azt az embert, aki elsőként tárta fel magas színvonalon több harcművészet titkát, és mutatta be nekünk, magyaroknak a kaszkadőrseg alapjait”.

Semjén Zsolt: A halászat és a horgászat ezer szállal kapcsolódik a magyar nemzet történetéhez

Fontos, hogy több múzeuma is legyen a halászatnak és horgászatnak – mondta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke július 14-én Ráckeveén, a Halmúzeum átadó ünnepségén.

A politikus kiemelte: a több mint hétszázézeres táborával a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) a legnagyobb magyar társadalmi szervezet.

A miniszterelnök-helyettes úgy fogalmazott: összehasonlítva a vadászok hetvenézeres táborával és azzal, hogy mennyi vadászati múzeum van Magyarországon, meglepően és elszomorítóan kevés horgászati és halászati témájú múzeum van, pedig a magyar halászati örökség, horgászati jelen megérdemelné azt, hogy hasonló

nagyságrendben legyenek kiállítóhelyei, mint a méltán világhírű magyar vadászatnak.

Semjén Zsolt kiemelte: a társadalom számára kulcsfontosságú a rekreáció lehetősége, amelynek egyik legnagyobb formája a horgászat – a természetjárás és a vadászat mellett. Ráadásul a halászati és horgászati hagyományok mindig nagyon mélyen hozzátartoztak a magyar nemzethez, már a honfoglaláskori időből származó emlékeink is erről tanúskodnak.

Már a honfoglaló eleinket is megdöbbenetette, hogy itt, a Kárpát-medencében, ha egy kosarat belemerítettek a vízbe, akár a Dunába, akár a Tiszába, abban hal volt – mondta. Semjén Zsolt a halászat ősi hagyományai közé sorolta a pákászatot, a horgászat tekintetében pedig a kuttyogtatást.

A horgászat tehát ezer szállal kapcsolódik a magyar nemzet történetéhez, őseink öröksége és napjaink kikapcsolódása egybeesik a horgászatban, ezért is fontos, hogy minél több múzeuma le-

gyen a területnek – hangsúlyozta Semjén Zsolt.

A miniszterelnök-helyettes kiemelte, hogy Ráckeveénél nem is lehetne jobb helyszíne a múzeumnak, hiszen a Csepel-szigeten, Árpád vezér egykori szálláshelyén a horgász- halászahagyományok mindig is meghatározóak voltak.

A politikus továbbá örömet fejezte ki, hogy a múzeum egy most megújult, de 1510-ben épült házban kapott helyet, amely méltó helyszíne az intézménynek.

■ MTI

Simicskó István: Az ikonfestés misztikus folyamat, melynek során lelkünk és hitünk is erősödik

Simicskó István, a KDNP frakcióvezetője – akárcsak korábban, az idei nyáron is – ellátogatott egy fővárosi ikonfestő táborba. Ezzel kapcsolatban a következőket írta Facebook-bejegyzésében: „Az ikonfestés olyan miszti-

kus folyamat, melynek során a lelkünk és hitünk egyaránt megerősödik, hiszen a szent képek nyugalmat és erőt sugároznak. Köszönöm a szervezést Alexov Lyubomir barátomnak, szerb nemzetiségi szószólónak!”

